

Cena numeru 20 gr.

Redakcja i Administracja:
Kraków
ul. Dąbrowskiego 18
Telefon Redakcji: 290
Telefon Administracji: 210
Adres dla telegramów:
NAPRZÓD KRAKÓW

NAPRZÓD

ORGAN POLSKIEJ PARTII SOCJALISTYCZNEJ

Miesięcznik zł. 4-50

Tygodnik 1 zloty

Zagranicą miesięcznie 6 złotych

Wychodzi oddzielnie raz w tygodniu poniedziałek i dni powszednie

Konto PKO Kraków 400.670

Głosowanie nad budżetem

Środowe głosowanie w Sejmie nad budżetem nie zamknęło jeszcze historii budżetowej. Było to głosowanie w drugim czytaniu, po którym nastąpić jeszcze trzecie. W nim można jeszcze — teoretycznie przynajmniej — zmienić cyfrę wyszłe z drugiego czytania. Ale i po trzecim czytaniu budżet w tej formie, w jakiej wyszedł z Sejmu, nie jest jeszcze „stratniem słowem”, gdyż Senat — przy znanym swym składowie — niewątpliwie przywróci w nim skrócenie czy dodanie pozycji, a dopiero ponowna uchwała Sejmu ostatecznie przypieczętuje los budżetu.

Mimo to głosowanie środowe jest bardzo pouczające dla stosunków między Sejmem a rządem. Pokazało ono, nie po raz pierwszy, że Sejm nie boi się, że robi wbrew rządowi, co uznaje za pożyteczne. Pokazało się dalej, że twierdzenie „jedyński”, jakoby Sejm dlatego był tak „smutny”, ponieważ niedomaganiem marszałka Piłsudskiego wpływa ujemnie na powagę i sprężystość rządu, także nie jest zgodne z prawdą. Właśnie w przeddzień głosowania ogłoszono, że marszałek powrócił do zdrowia i objął kierownictwo rządu — a mimo to głosowanie wypadło przeciw rządowi.

W żadnym parlamencie rząd nie utrzymałby się ani przez chwilę, gdyby mu skróceniu funduszy dyspozycyjnych. Za budżetem głosują niejednokrotnie i stronnictwa opozycyjne, uważając, że uchwała się budżet nie dla rządu, a dla państwa, jednak funduszy dyspozycyjnych jest już wyraźnym dowodem zaufania — a tego u nas odnośnie do ministra spraw wewnętrznych i skarbu zabrakło. Skrócenie p. Składowkiemu 6 milionów, a p. Czechowiczowi 75 tysięcy — co do pierwszego to dosadna odpowiedź Sejmu na jego powiedzenie, że nie potrzebuje zaufania Sejmu, doniósł zaś zaufanie szefa rządu. Zamiast wybrać prostą drogę uchwalenia wotum nieufności Sejm wybrał pośrednią drogę skrócenia funduszy dyspozycyjnego, a trzeba byłoby całkowicie pozbawić ministerstwa skrupułów konstytucyjnych, aby tego nie zrozumieć i udawać, że to drobnostka, która nie odbiera apetytu.

Sejm, nie mając możliwości czynnego zaprezentowania przeciw nieposzanowaniu jego uchwaly (pomniejszenia Sejmu) co do unięcia ustawy dekretu prasowego, uczynił to w sposób uświęcony zwyczajami parlamentarnymi: przez skrócenie 10 złotych z funduszu na wydawnictwo „Dziennika Ustaw”. Znamą jest walka, jaką prowadził Sejm o to, aby jego uchwały, kasujące dekryty, były w „Dzienniku” publikowane. Rząd sprzeciwiał się temu, zasłaniając je swą „interpretacją” — odpowiedź jest dobitna nie materialnie wprawdzie, bo co znaczy 10 złotych, ale moralnie, jako dowód, że Sejm ma środki dla okazywania woli wymuszenia respektu dla siebie.

Wreszcie skrócenie 1 zł. z budżetu ministerstwa poczt ma znaczenie czysto lokalne, jako

POSEL DR HERMAN DIAMAND

Pomieszczenie pojęć

U wejścia do gmachu sejmowego umieszczona jest tabliczka podająca przechodniowi do wiadomości nazwę ulicy, numer domu i nazwę właściciela. Za zdziwieniem czytamy: ul. Wiejska Nr. 4, 6, 8, Dom Rządowy. Co to znaczy? Czy ministrowie złożyli fundusze i nabyl od państwa gmach sejmowy? Jeżeli nie, to skąd rząd przychodzi do własności, a w szczególności do „własności” majątku państwowego.

Położenie mówi się „dom zamieszkały”, „dom ubogich”, ale wtedy gdy chce się określić w czym używamy się gmach. Dlatego można nazwać gmachy oddane do używania rządowi rządowymi ale gmachy te są zostana państwowymi gmachami.

Zachodzi tu widocznie wielkie pomieszczenie pojęć, pochodzące z czasów gdy zjawiał się król francuski wołał „państwo to ja”, a za nim wołał tak samo niemiecki zjawiał się Wilhelm II król pruski. Obydwa — a także inni ich naśladowcy — praktycznie przekonał się że myślnie głosił hasła, że państwo to nie on, to nie ich rzędy, że państwo to lud, z woli którego wykonawcami, imnie albo więcej wiernymi i mniej albo więcej udułnymi są rzędy.

Rząd a państwo — to tem bardziej różne rzeczy, im bardziej rząd oddala się od woli LUDU.

Pomieszczenie tych pojęć rząd a państwo — zrozumieliśmy już, jednak smutna pozostałość monarchii absolutnej, pozostałość ta mać pojęcia w niejednej głowie, która chce nie chce poddać się musi konieczności uznania państwa za wyraz zbiorowości mas ludowych, jako jedynego najwyższego władcy w Polsce.

Pomieszczenie pojęć rządu i państwa nie ogranicza się do tabliczek na domach państwowych, dotyczy ono znaczenia większych wartości.

Stosunek obywatela do rządu bywa zamieniany, ku szkodzi obywatela na stosunek obywatela do państwa. Państwo — to obywatel wraz z całością współobywateli, rząd to usta-

nowiona przez tych obywateli instytucja do utrzymania ładu w państwie i do prowadzenia interesów tych obywateli, jako ciała zbiorowego.

Jeżeli obywatel występuje przeciw państwu, popełnia czyn zbrojny, występuje bowiem przeciw zbiorowości swej, od której jego i jego współobywateli byt i dobro zależy.

Jeżeli obywatel występuje przeciw rządowi, to charakter tego czynu jest względny, i czyn taki może w pewnych warunkach zasługiwać na najwyższą nagrodę na koronę obywatelską.

Przykłady względności czynu antyrządowego znamy w niezliczonych wypadkach z historii i z własnych przeżyć. Czynny antypaństwowy, o ile są antypaństwowy, przeciw własnej zbiorowości ludowej zwroconym, nie mogą być uznane za dozwolone. W życiu publicznym Rzeczypospolitej zanajazła ten pojęć przybera często charakter szantażu. Gdy obywatel zwrócił się przeciw rządowi, uważając jego działanie za szkodliwe, za niszczące — prasa, działacze publiczni, osoby powołane do strzeżenia prawa z wprawą zonglerską, z czynu przeciw rządowi zwroconego, robią czyn antypaństwowy, licząc na bezkrytyczność ludności i na osłabienie pozycji prawa.

Nie wolno rządowi podsuwać pod pojęcie państwa!

Rządowi wydaje się że on jest nieomylny, że jego dobra wola wystarczy za wszystko, że o intencje się rozchodzi a nie o czyn jak wołał jeden z „jedyńkaczy” w Sejmie, wzorując się na owym niedzielnym, usprawiedliwiałym się dobrami intencjami, gdy rzóbił swemu panu głowę kamieniem, ciącąc szkodliwie mu muszę z czoła.

Niezliczona ilość krzywd moralnych i materialnych wyrządzono, żonglując tym pomieszczeniem pojęć. Krzywdą taka spotyka najlepszych czyste obywateli gotowych do poświęcenia wszystkiego dla dobra państwa.

odpowiedź na „Rocznikowi” politykę p. ministra poczt, mimo jedynomyślnie opozycji całej telefonicznej Warszawy. Chodzi o rzecz stosunkowo drobną, ale symptomatyczną dla postępowania rządu, który wbrew wszystkim obostaje przy utrzymaniu rzędów uznanej za sekaturę i za szkodliwą, pomniejsza i to ma być dowodem, że rząd stoi ponad opinią i nie sobie z jej protestów nie robi.

Poza tem — żeby się wyrazić — negatywnymi wymiarkami głosowanie przyniosło też wyniki pozytywne i to także wbrew woli rządu. Zaliczamy do nich uchwalenie wniosków posła Diamanda o podwyższenie prelimitowanych dochodów celnych o 30, a dochodów z monopolów tytoniowych i spirytusowego po 20 milionów złotych. P. minister skarbu „ostrzegł” przed taką uchwałą, twierdząc, że rząd już w prelimitarzu wyznał dochody z tych trzech źródeł do możliwie osiągalnych granic. Pisaliśmy na ten temat niedawno i wykazaliśmy, że jeżeli można — jak to rząd w swym prelimitarzu zrobił — podwyższyć dochody monopolowe o 400 milionów, to dalsza podwyżka o 40 milionów nie jest żadną przesadą. Rząd, co do dowiedzenia wiadomo, ma możność, i faktycznie tak postępuje, „manipulowania” głównie spirytusem i jego przetworami w sposób tak rozciągły, że łatwo wyciągnąć z niego plus

20 milionów. Co się zaś tyczy tytoniu, to uwolnienie się od kontyribucji na rzecz kapitalistów wódek — a kroki po temu już poczyniono — da wzrost dochodów w wysokości uchwały Sejmu przewidywanej. Chodzi zresztą o efekt kolcowy, nie ten pokazuje się przy zamknięciu rachunkowem, niema co do tego obaw.

Ostatecznie budżet, uwzględniając już wynik środowego głosowania, zamyka się nadwyżką przeszło 133 milionów — czy to ma być ta przez rząd wymagana, a przez nas w zupełności uznawana równowaga? Biedne państwo, które ma z pracy swych obywateli dać państwu 2 miliardy 657 milionów dochodu w jednym roku, nie może sobie pozwolić na zbytek mnożenia zapasów skarbowych setkami milionów rok w rok.

W wyniku środowego głosowania ustalono, że budżet w wydatkach zwyczajnych wynosi 2.357.583. 577 zł., w wydatkach nadzwyczajnych 146.318.450 zł. Łącznie po stronie wydatków budżetu wynosi 2.503.902.029 zł. Po stronie dochodów budżetu wynosi 2.657.900.715 zł., nadwyżka wynosi więc 133. 252.206 zł.

Przez skrócenie szeregu wniosków Sejm prowadził do prelimitarza oszczędności w łącznej wysokości około 70 milionów złotych.

Wstydy!

Można zrozumieć, że przeciwnik polityczny czy społeczny głośnie w Sejmie inaczej, niż my. Można zrozumieć, chociaż nie usprawiedliwić, głosowania o charakterze nawet jaskrawo reakcyjnym. Nikt wszakże w Polsce nie rozumie, dlaczego posyła na kocznią przysięgę króla Afanasiu. Władze „oszczędnościowe” nie. Nie wchodzi o to w dany raz w rachubę. Równoważenie budżetowe nie ucięciałaby ani krocie na uchwalenie wniosku tow. Regera i Pułaka.

A przeciwko Polsce na chyba obowiązek wobec tych, co życie i zdrowie poświęcają sprawie wolności. Zasadą dnia w „Jedynce” ludzie, którzy ogłosił walczyć z „ciemnotą” tym, czyli losy wymaga bezwzględnie uczciwie serdecznej pomocy państwa.

Nie dziwny się eadelem. Nie mieliż wżak nie wspólnego z bohaterstwem i ofiarą 1905 r. Nie dziwny się p. Chardacem z klubu ukraińskiego; wtedy — za carat — nie się słychać było o nim w chorobie rewolucyjnej.

Wobec „Jedynki” popełnia „nieprawdę” tak przykra, jak obciążając zarazem, że nieposiadał pominać jej milczenie, nie sposób dostrzec, że jakichkolwiek „okoliczności łagodzących”.

To głosowanie nie było głosowaniem politycznym; było głosowaniem moralności publicznej. Tak je oceni ogólnie. S. K.

Krwawy akt samowoli w lokalu gminnym

W Polsce zaczyna się stawać niebezpiecznym być naczelnikiem lub funkcjonariuszem gminy wiejskiej, o ile się naraża ludzi miejscowej „fizyzerze”.

Dziś tego, jak wiadomo, na sobie wóci i posł p. Pułak, gdy z urzędu znalazł się w konflikcie z radą gminy. Wobec „Jedynki” nie było, że zadłża go do interdyktu. Zakazanie wprawdzie jeszcze nie najgroźniejsze. Jak twierdzi k. jezuita Urbana interdykt — to, przełożony na język świecki, nazywaćby się unicestwienie z organizacji członka, którego zachowania się owa organizacja nie aprobuje. Ofiarowanie uspokajające, ale mimo woli k. Urbana trochę niepokojące tem, że o interdykt nalaża swoje interdykt, a za co nie?

Otóż tego środka nie używa się wobec przawców najniebezpieczniejszych zbrodni, albo najniebezpieczniejszych czynów, używa się natomiast w sprawach gdzie chodziło o kompetencje, a la Chocznia. To cokolwiek osłabia wyjaśnienie k. Urbana: organizacje polityczne bowiem, czy kluby towarzyskie nagięły trochę inaczej dysponują swoimi prawem usuwania członków, których za niebezpiecznych dla siebie poczytują, niż gminy wiejskie.

Albo oczywiście, tego, co się stało z wótem p. Pułkiem po opiekowaniu przezeń dzwónów i bez uspakajania k. Urbana nie uznaliśmy za cios, któryby p. P. moralnie, czy politycznie z nog zwał.

Gorszy wypadek w związku ze swoim urzędowaniem miał urząd gminy w Krasnopolu, w byłej Królestwie, niegdyś się na gwałtownie szarżnika, któremu żał krowe. Mianowicie o tym wypadku, zakończonym przelewem krwi tak informowały świadczy pisma warszawskie:

„Dnia 8 b. m. o godz. 19-iej przybył do urzędu gminnego w Krasnopolu właściciel folwarku Pojezierze, Aleksandrowicz Adam, i zniszczyłszy część akt urzędowych oraz pobawisz sekretarza Styrzkiego Jace, zbiegł. Następnie tenże Aleksandrowicz, ubrawszy się w mundur porucznika W. P., pojął się znów w urzędzie gminnym o godz. 20, a zastawczy w nim sekretarza Styrzkiego i posterunkowego pp. w Krasnopolu Rosaka Józefa, począł strzelać do sekretarza, wobec czego poster. Rosak Józef rzucił się na Aleksandrowicza, uciec go obezwładniał, a gdy wyrwał mu jeden rewolwer, Aleksandrowicz dał kilka strzałów z drugiego rewolweru, po których posł. Rosak upadł. Aleksandrowicz począł strzelać dalej do sekretarza Styrzkiego, który również upadł ranny na ziemię. Stan sekretarza i posterunkowego Rosaka b. groźny. Otrzymał on dwie rany postrzałowe, jedną w głowę, a drugą w łopatkę. Spraw-

ca zbiegł. Pośięgł zarządzone. Pierwszej pomocy lekarskiej udzielił lekarz rolnicowy z Sem. Rannych odwołano do szpitala w Suwałkach.

Przyczyną naśladła było zalecie Aleksandrowiczowi przez urząd gminny krowy”.

Przegląd prasy polsko-amerykańskiej

Projekt „Nowin Polskich” zarządzenia brakuwi inteligencji. Stypendia, czy kosztowne auto-limuzyny dla proboszczów. — Półnalcabeci w redakciach.

W prasie polsko-amerykańskiej toczy się teraz charakterystyczna dyskusja. Mianowicie, w „Nowinach Polskich” poruszono sposób, w jaki można byłby pomóc zaistnieć inteligencji polskiej w Ameryce, której brak odczuwa Polonia amerykańska. Gazeta owa wskazuje, że przy prywatnych polskich zakładach chłopskich można byłby przy dobrej woli utworzyć wszędzie fundusze stypendyjne, któreby ułatwiały naukę ubogim, a szczególnie zdolnym uczniom. Różne zaś towarzyszki polskie mogłyby każde zdobyć się następnie na zapewnienie wyższych studiów przynajmniej jednemu, a zaobowiąże i paru studentom.

Na to odpowiedział nowojorski „Nowy Świat”: „Taki handel podobny łatwiej można by było w ten sposób, żeby składać na niego choćby te pieniądze, które przy najrozmaitszych okazjach dają się w prezencie bogatym proboszczom, nie potrzebując im wcale takich zaświadczeń finansowych”.

Gdyby tylko paralię mieli w kasie te pieniądze, które wydają co pewien czas na drogocenne limuzyny dla swoich proboszczów, już używaliby się do obdarzania swych uczniów”.

Dziś więc przynajmniej jednak, że księża niechętnie patrzyli na wzrost oświaty wśród swoich parafian, gdyż

„Jedynki” ludzkiego szmaragd, to który wówczas księżom sprawiał autołimuznę po ich sławie dołować”.

Ze wychochodaż polskiemu w Ameryce brak ludzi, posiadających pewnie wykształcenie, nawet bardzo skromne, wskazują na to, choćby niektóre tamtejsze pisma polskie, drukowane tak za pomocą polszczyzną i przepiełnione tyłoma błędami gramatycznymi, że czasami trudno zrozumieć, co piszący miał na myśli? Trudnie niektórych artykułów też nie należy o niewybredności redakcji w doborze materiału.

W „Nowinach Minnesockich” opowiada się n. p. czytelnikom o tem, że niejaki ksiądz Ciemiński wybrał się na półw ryb z dwoma żonami. Redakcja wprawdzie nie otrzymała jeszcze informacji, jak się ten półw udal, ale jest dobrej myśli, gdyż:

„Wspomni z nich będąc doświadczone rybaści (sic) jesteśmy pewni, że wszystkie ich przyjaciele będą mieli rybów (sic) do sytałości”.

U nas prasa kleryczna na dwóch łapkach służy księżom, ale nie ośmiąca się (tak, aby drukować sądzić, gdzie z kim i z jakim rezultatem ksiądz rybał, więc!

A oto z tej samej gazety opisy jakichś łodow, zwanych Alaska:

Ich Alkanie porcelanowe i emalowane (ma to zapewne oznaczać: emalowane) wewnątrzności (sic) zadowolnia każdą niewiastę. Wszystko co nowoczesny tenorek (sic) lubi, podobuwać w łodowach aby się zaskosowały do waszych wymagań tu są.

Powierzysz przykład dostatecznie dowodzi, że takie pisemka nie tylko nie mogą nieść żadnego światła swoim odciorom, lecz przeciwnie, używają same tak zupełnej gwałtowności, że skądą tylko polskiemu mowie, zamiast pomagać do utrzymania jej w czystości na wychodźstwie.

Oczywiście nie odnosi się to do wszystkich wydawnictw polskich w Ameryce. Z „Nowin Minnesockich” często podtrzymują pisma polsko-amerykańskie, nie stojące na tak niskim poziomie, jak one.

Alce powtarzamy, takiej tandety jak ta amerykańskie „Nowiny” nie zna prasa polska gdziekolwiek indziej.

Podziękowanie

Wielmożnemu Panu

Dr. Tadeuszowi Hellenowi

lekarzowi w Krynicy, za leczenie mnie składam serdeczne „Bóg zapłać”.

840

J. Konieczny,

„Sucha” Ameryka a „mokre” specjalny

Z Houston w Stanie Texas donoszą, że policja amerykańska wykryła olbrzymie ładunki wyborowych trunków na dwu okrętach, które zawinęły do Sanbrook. Poruż demagogicznie Houston wybrany na żąd przedyworyby (dla uspokojenia kandydata na prezydenta) partii demokratycznej w Stanach Zjednoczonych.

Odkryte pod pokładami tych statków skryżnie zawierały najlepsze katoliki rumu z Jamajki, wódkę kanadyjskiej, win francuskich i niemieckich piwa. Słowem, była to kolekcja mogąca zaspokoić miłośników wszelkiej przysmagi, nie przagnienie przyszłych elektorów demokratycznych.

Niemia wprawdzie dowodzi, że o nich tu chodziło, ale dymałać się tego można.

W Europie w wiekach średnich, kiedy jakoby płonęła harziera szara wiara, niż obywateli (płonęły nawet słońce) — wielkie żądze religijne pociągaly za sobą częstokroć masowy napływ do danej miejscowości, kobiet „lekkich obyczajów”.

Historicy tego okresu podają, że na sobór w Konstancji (w latach 1414-1418) w ten miesiąc szwarczkiem zagrosiło ich około półtora tysiąca. Wprawdzie wśród demagogów amerykańskich prohibicja jest niepopularna, ale ustawy obowiązują i panów elektorów demokratycznych.

Wartość skonfiskowanego zapasu trunków oszacowano w przybliżeniu na 75 tysięcy dolarów. Dobry to zapas na suchą Amerykę!

Odślonięcie pomnika St. Zeromskiego w Naleczowie

Uroczystość odsłonięcia pierwszego na ziemiach polskich pomnika Stefana Zeromskiego w Naleczowie, urządzana w dniu 17 III, zapowiada się bardzo pięknie. Złosem udział w uroczystości napływa wiele. Między innymi zapowiedzieli przyjechać: rodzina Zeromskiego, profesor Uniwersytetu warszawskiego J. Ujaski, mienion Ksawy Mianowski, W. Perzyński, mienion autorów dramatycznych, prezes Pałkowskiego mienion Zerulca nauczycielstwa szkół powszechnych, J. Mortkowicz i inni.

Wiekosz uczestników przybywa do Naleczowa pociągami pospiesznymi, wychodzącym z Warszawy o godzinie 9/25 rano z dworca głównego. Pomnik, zapowiedziany przez architekta J. Witkiewicza, przedstawia granitowy obelisk z brązową maską twórcy „Popiołów”, wykonana przez artystę rzeźbiarza A. Żurawkowskiego.

W dniu uroczystości odsłonięcia zostanie w mauzoleum Zeromskich tablica brązowa, ufundowana przez Stefana dla jego rodziców, w czasie zaś Zeromskiego, stojącej obok mauzoleum, w której powstały „Popioły”, otwarte zostanie w dniu 17 III muzeum Stefana Zeromskiego, o typie regionalnym. Muzeum oddzwania będzie wielką wnętrze chały z czystą powstawania „Popiołów”.

Z ruchu socjalistycznego

JAK GŁOSIŁA KOBIETY?

W czasie niedawnych wyborów do parlamentu niemieckiego dokonane bardzo pouczającego eksperymentu, a mianowicie przeprowadzono w szeregu okręgów wyborczych osobne głosowanie dla mężczyzn, a osobne dla kobiet. Właśnie zostały ogłoszone dokładne wyniki wyborów w Berlinie, które potwierdzają panującą powszechnie przekonanie, że kobiety stanowią główny kontyngent wyborców reakcyjnych.

Oto cyfry: Odsłonięto w Berlinie 1189512 głosów, z czego 625-405 czyli 52% proc. głosów oddały kobiety. Kobiety zatem stanowiły większość wyborców. W liczbie głosów, oddanych na poszczególne stronnictwa, głosy kobiet wynosiły: centrum katolickie — 62 procent, niemiecko-narodowy 58,5%, niemiecka partia ludowa 54%, socjaliści 53% proc., demokraci 52 proc., partia gospodarcza 50 proc., komunistki 45 proc., narodowi socjaliści (faszyści) 44,5 procent.

Uświadomiony socjalista nie wyciągnie z tych cyfr wniosku, że należy kobietom odebrać prawo wyborcze. Natomiast należy uśnić pracować nad pozyskaniem kobiet dla socjalizmu! Temu też celowi służy „Dziś kobiet”, jaki w najbliższym niedzielnym organizuje PPS w całej Polsce.

TOWARZYSZKI! KOBIETY!

W niedzielę 17 czerwca o godzinie 5 popołudniu odbędzie się w sali Domu Robotniczego przy ul. Dunajewskiego 5 II p.

Zgromadzenie dorocznego i służby miejskiej oraz Ogólne zebranie kobiet

Przemawiać będą poseł tow. dr. Bobrowski, tow. Rutkiewiczowa i tow. red. Wobnot.

Towarzyski! Kobiety!

W dniu 17 czerwca kobiety pracujące w całej Polsce urządzą uroczystość „Dnia Kobiety” dla zaleśnionych i wolnych kobiet pracujących!

Długoście jawie się jak nieścisłość!

Sekcja kobiet PPS w Krakowie.

Z dnia

OMYŁKA „GŁOSU NARODU”

„Głos Narodu”, pisząc o wyborze nowego prezydenta Izby deputowanych we Francji, określa wybranego Fernanda Bouissona jako radkalcę. To jest nieścisłość, gdyż Bouisson jest socjalistą i jako taki został wybrany przez radkalcę, a nie socjalistę. W rzeczywistości Bouisson, oświadczył, że socjalizm jest dla niego „nie do zaakceptowania”. W dalszym ciągu „Głos Narodu” nazywa Bouissona „anarchosem i zaciekłym wrogiem katolicyzmu”. Nie wiemy doprawdy, czy Bouisson jest anarchosem, ale niech „Głos Narodu” przynajmniej do wiadomości, że „anarchosem” we Francji są i prawowierni pracownicy, gdyż tam „anarchozizm” ma zupełnie inny charakter, aniżeli orzech chudejki przypisywany. Chyba Bouisson jest „anarchosem” katolickim — „Głos Narodu” jest to faktem absolutnym, gdyż jego członkowie każdy socjalista jest wrogiem katolicyzmu.

KRONIKA

Kraków, 16 czerwca.

Wycieczka TUR do zakładów tramwajowych

W sobotę dnia 16 bm. o godz. 6 wieczorem odbyła się wycieczka TUR do zakładów tramwajowych przy ul. Wawrzycy. Uczestnicy wycieczki zwiedzili warsztaty, remizę i urządzenia tramwajowe pod kierunkiem inżynierów Mielsk. tramwajów, oraz wysłuchali odczytu wygłoszonego przez łącznika sile.

Zbiórka punktualnie o godz. 6 wieczór przed remizą tramwajową. Na cele oświatowe TUR, zbiórkę uczestnicy wycieczki po 20 gr.

o o o

Koszty utrzymania w maju

Na posiedzeniu komisji do badania zmian kosztów utrzymania przy głównym urzędzie statystycznym, we środę 13 bm., ustalono, że w maju, w porównaniu z kwietniem, koszty utrzymania wzrosły o 0,95 procent. Wzrost ten spowodowały według danych komisji, wyższe w cenie żywnościowej o 0,5 procent, oraz opakowej i oświetleniowej o 3,4 procent.

Wzrost drożyzny w rzeczywistości jest bez porównania większy. — o o o —

Ziemia polska z mogiły Kościuszki pod pomnik Mickiewicza w Paryżu

Rzeźbiarz Bordelle, znany twórca pomnika Adama Mickiewicza, mającego stanąć w Paryżu i Dr. Ludwik Górcki, wnek Adama Mickiewicza, wyrazili życzenie, ażeby pod pomnikiem tym znajdowała się także ziemia polska z mogiły. Ziemia ta podjęta została z mogiły w dniu 12 czerwca br. i przesłana zostanie na ręce wnuka Mickiewicza wraz z dokumentem ufornym według przyjętego w tych razach zwyczaju, a stwierdzającym autentyczność tej ziemi podpisami wojewody krakowskiego Ludwika Darowskiego, wiceprezesa komisji mogiły Kościuszki i delegata miasta p. Dra Klemensa Bakowskiego, członka komisji mogiły Kościuszki. Wobec tego, że Henryk Dąbko, przedkładał Uniwersytetu Jagiellońskiego prof. Dra Stanisława Ciechanowskiego, konfidenta koszar przy mogiły Kościuszki majora Henryka Dokucyńskiego, referenta dyrekcji robót publicznych inż. Holtingera i radcy województwa Feliksa Stańkowskiego.

Rokowania o pożyczkę amerykańską dla Krakowa dobiegają końca

Onegdaj odbyła się w Krymku w miejscu pobytu na kuracji prezydenta Rolego, konferencja prezydialna, na którą przybyli z Krakowa wiceprezydent Ostrowski i wiceprez. Dr. Wielki z sekret. Szarskiego. W konferencji wzięli udział również przedstawiciele konsorcyum banków amerykańskich, z którymi prezydent miasta ustalił

preliminarny warunków i rozdziału pożyczki amerykańskiej dla gminy m. Krakowa. Wysokość pożyczki uzależniona jest od zgody rządu. W dniu dzisiejszym odbędzie się dalsza konferencja w magistracie krakowskim, przy współudziale kilku radców miejskich.

— o —

OSOBISTE. Tow. Feliks Mantel, korespondent prasy naszego pisma, otrzymał onegdaj z Uniwersytecie Jagiellońskim tytuł magistra prawa.

WYJAZD DRUGIEJ PARTII DZIECI NA KOLONIE TOWARZYSTWA PRZYJACIÓŁ DZIECI W KOBIERNICACH nastąpi dojeżdż w piątek 15 bm. o godzinie 8:50 przedpołudniem.

„ŁAJKONKI” W KRAKOWIE. Tradycyjny wieczór „Łajkonki” w Krakowie odbył się wczoraj po procesji z kolumną Mariackiego Dmumu Tatr w odczynie wózków i przy dźwiękach orkiestry „anarchozów” już po południu ugnął po Półw. Zwierzynickim i pod klasztor Norbertanek. Wieczór zaczął się północą korowód z łajkonkami do Krakowa ul. Zwierzynickiej. Na odczynku w restauracji Nikla, ruszył komik zwierzynicki wiodł tłumów gapiów, walc drewnianą pałą przez ul. w kierunku Braka. Wierchy. Nieśluchany wrzask i płacz dzieci i oraz szum chorągiewek wózków zaczęły się w harmonijny rozmiar. Łajkonki lądowały do późnego wieczora na Rynek, wrócił zmęczony i „spodochomny” przez ul. Wiśnią na Zwierzynicki. W zabawie ludowej braли udział tysiączne tłumy.

Z KOMISJI DROGOWO-KANALOWEJ I GRUNTOWEJ RADY MIASTA KRAKOWA. Komisja drogowo-kanalowa i gruntna na posiedzeniu pod przewodnictwem wiceprez. Dra Wielgusa w obecności wiceprez. Dra Schneidra, uchwaliła wnioski, powołujące komisję drogowo-kanalową i gruntną do zatwierdzenia imieniem Rady miasta spraw odnoszących się do regulacji i urządzenia ulic w myśl nowego planu budowlanego. Następnie zatwierdziła: 1) ofertę na dostawę cementu do robót miejskich, 2) przyjęła do zatwierdzającej wadomości sprawozdanie z uprządkowania dojazdu do placu sportowego „Gracovia”, 3) zatwierdziła wnioski, odnoszące się do budowy dalszej części kanału w ul. w Złotej, 4) w sprawie kanalizacji planu Mariackiego. Łącznie z podjęciem uprządkowaniem ulicy Szpitalnej uchwaliła również i uprządkowanie całego placu Św. Duchy według przedłożonego projektu Budownictwa miejskiego B. 4) zarówno uchwaliła uprządkowanie placu Nowego Dr. VIII, ul. Jabłonowskich, Studenckiej i Słonecznej do przedłużenia ul. Wolskiej, jak również i szlaki automobilowego, prowadzącego ulicami Krakusa, Targowa, Jurejskiej i planu Zgody Dr. XXII. Pożem zatwierdziła niwetu ul. Wolskiej od Alei Krasińskiego przez Błonia do mostu na Rudawie. W końcu rozpatrywała projekt odwodnienia dzielnic wschodnich w związku z odwołaniem mających się budować Zakładów państwowych monopolu spirytusowego na grunty skarbowych naprzeciw stacji kolejowej w Dąbku.

REJESTRACJA SAMOCHODÓW. Urząd wojewódzki (dyrekcja robót publicznych) w Krakowie wydał wszystkim właścicielom pojazdów mechanicznych (samochodów), których miejscem stałego postoju jest miasto Kraków, by w dniach 18 i 19 czerwca zgłosili się w biurze rejestracji pojazdów mechanicznych (Rynek Krzyżotofory) po odbiór formularzy opisu technicznego, przyczem wyznaczony im zostanie termin doprowadzenia pojazdu do przeglądu, celem przeprowadzenia klasyfikacji wojskowej, oraz zmiany dotychczasowych pozwoleń na prawo kursowania na dowody rejestracyjne, przewidziane powyższym rozporządzeniem. Badanie pojazdów mechanicznych odbędzie się w dniach 20, 21 i 23 czerwca. Właściciele pojazdów mechanicznych o stałym miejscu postoju w powiatach województwa krakowskiego doprowadzą swoje pojazdy mechaniczne (samochody) do odpowiednich starostw w wyznaczonych terminach.

DWIE ROZPRAWY O ZDRADZIE GŁÓWNA. — W poniedziałek 18 bm. rozpoczyna się w krakowskim sądzie okręgowym trzynasty rok sądów przysięgłych. Dotąd rozstrzygnięte zostały tylko dwie rozprawy, obie o zbrodnię zdrady głownej, i tak: 18 bm. rozpoczyna się rozprawa przeciw oskarżeniemu Githi Weisbrod; 20. Polu Woliński, a 20. bm. przeciw Józefowi Torunowi i towarzyszącym.

STOWARZYSZENIE POŻYCZKOWE. Na posiedzeniu Wydziału Stowarzyszenia, udzielającego pożyczek drobnym kupcom i rzemieślnikom w zachodniej Małopolsce, złożył prezydent krakowski gminy krakowskiej Dr. Rafał Landau sprawozdanie z działalności Wydziału za dwuletni okres czasu od 1 czerwca 1926 do 31 maja br. Ze sprawozdania tego okazuje się, że ogółem udzielono pożyczek w kwocie około 1.100.000 złotych i że koszty udzielonych pożyczek wynoszą okragło 603.000 złotych. W Krakowie udzielono 2000 pięciom pożyczek w kwocie około 310.000 złotych. Funduszów na udzielanie pożyczek dostarczają: komitet amerykański „Johm”, krakowska gmina i zrańska, tudzież członkowie stowarzyszenia. — Działalność stowarzyszenia rozciąga się na całą zachodnią Małopolskę. Tytułem dalszych pożyczek dla Tarnowa, Nowego Sącza, Sanoka, Nowego Targu, Głirzanowa, Podgórzna, Oświęcimia i t. d., udzielono kwotę 14.000 złotych.

EGZAMIN DOJRZAŁOŚCI W PAŃSTWOWYM GIMNAZJUM IM. KRÓLA JANA III SOBIESKIEGO odbył się pod przewodnictwem dyr. Potężskiego w dniach od 22—26 maja. Z klas VIII b zdawało uczniów 41. Zdali: Bieniek Franciszek, Brzeźni Jan, Chwałek Mieczysław, Czapiński Zb. Czerniak Leon, Czernek Teodor, Drozdowski Kazimierz, Dziubacki Józef, Grobki Grzegorz, Guclicki Władysław, Habas Stanisław, Habsza Tadeusz, Habszewska Dawid, Jakimowicz Jan, Kacz Władysław, Krasnowski Karol, Kłazek Kazimierz, Łutowski Józef, Łutowski Józef, Łutowski Józef, Wólf, Miesło Władysław, Metallmann Marcell, Mroczek Władysław, Niedzwiedz Jan, Osiek Maurycy, Prochowski Franciszek, Pieczara Bolesław, Róż Maurycy, Rutka Józef, Słewek Józef, Sokołowski Bronisław, Stefalski Tadeusz, Sława Tomasz, Tyrański Antoni, Trzyna Marian, Węgiek Karol, Wóhlgang Henryk, Złotkiewicz Zdzisław, Giebułtowski, Tarnowski.

WYPADEK TRAMWAJOWY. Wczoraj o godzinie 7 rano na ul. Legionów w Podgórze, z wozu jadącego w stronę Krakowa, w momencie kiedy tramwaj, zwał bieg, uderzył w stojącą przy drodze starszą kobietę. Wystraszona ona tak niebezpiecznie, iż poknęła się i padła na bruku. Po upadku niebezpieczna starszuszka spadła z przesłuchania aiku epileptycznemu. Starszuszka przeniesiona do pobliskich koszar.

WYPADEK SAMOŁOTU KRAKOWSKIEGO. — Wczoraj samolot 2 pułku lotniczego „Fokker 27”, który leciał z Krakowa do Warszawy, zmieszony był nadawać z powodu zepsucia się silnika we wsi Głębokim koło Głoka. Porucznik pilot Wóhlgang, jak i sierżant Nowak wyszli z helikoptera bez szwanku.

SCYZORYKIEM CHCIAŁA SIĘ ZABIĆ. Helena Mleko, doprowadzona do VI komisariatu za wzięciem się po dworu kolejowym, wykażwała momentalnie scyzoryk i ukłodziła się 3 razy w pierd, zadając sobie lekkie rany. Dalszemu pokaleczeniu się niebezpieczna starszuszka poddała z przesłuchania aiku epileptycznemu. Starszuszka przeniesiona do pobliskich koszar.

WYKOPALISKO NAD WISŁĄ W LUDWINO. W. Robotnicy zajęci przy sypianiu wałów ziemnych koło Ludwinowa wykopali w ziemi puszkę metalową, służącą do przechowywania komuni — naprawdopodobnie pochodzącą z krzyżaków kościelnych. W puszcze znajdował się złoty krzyżyk mały złoty półkierzyk i bransoletka.

POŻAR. Wczoraj w południe w mieszkaniu p. Habera przy ul. Siemki 14 na II piętrze, zalała się podłoga i kłoda od węgli, który wypalił ze żelazka. Dymownicy ugasił ogień przed przybyciem zawczasem straży pożarnej.

SPOŁOSZONE KONIE. Na ul. Mazowieckiej spłoszyły się konie z wozem, powożone przez Batka Aleksandra, które popędził ul. Mazowiecką na ul. Kazimierza Wielkiego i tam zostały przystrzymane przez policjanta. Wypadku w ludziach nie było.

Wielka kryminalna sensacja Paryża

Proces przeciw jubilerowi o zamordowanie kupca

Od dawnego już czasu Paryż nie przeżywał tak wielkiej sensacji, jak ta, której dostarczał proces o okrutne morderstwo na osobie kupca klejnotów Truphème'a.

Nietylko sam fakt potężności zbrodni i zabiegów ze zwiłkami zamordowanego wywołał niezmierne zainteresowanie i emocje. Dołączają się także okoliczności, związane z zaplaniem w tle zbrodni szeregów morderstw młodzieńczych i porobów wzruszającej ofiary podwójnej miłości Zuzanny Charaux.

Dnia 28 lutego br. w rowie przy drodze z Lagny do Melun znaleziono prawie kompletnie zgnieczone zwłoki bogatego kupca klejnotów, Aleksandra Truphème'a. Szybko stwierdzono, że Truphème'a znaleziono bezpodstępnie po wizycie w magazynie jubiera Karola Mestorino, do którego udał się za opatrzoną w znaczną kwotę oraz w klejnoty. Mestorino aresztowano. Po dramatycznym przesłuchaniu, które trwało przez 16 godzin z krótkimi przerwami na posiłki, sprawca przyznał się do zbrodni popełnionej w celu rabunku.

Wkrótce jednak nastąpiła pierwsza niespodzianka. Świadekka mordercy zgłosiła się z zeznaniem, w które się odzwieczala, że była kochanką swego szwagra i że jednocześnie naczyniowie zaczął uciekać się o jej względy Truphème. Morderstwo wynikło jedynie na tem fcie.

Natychmiast — jak zwykle bywa we Francji w wypadkach „zbrodni z namiętności” — morderca znalazł się niemal w aureoli bohatera. Zarzynała się wyraźnie perspektywa jeśli nie uniewinnienia, to w każdym razie łagodnej kary, która nie różniłaby się od wyroku „pakowania” trupa w wielki worek przez mordercę, ściągania z piątego piętra magazynu, następnie wywiezienia za miasto, obłania benzyną i podpalenia. Wiadomo było również, że Mestorino, nie czekając na moment swojej ofiary od ran jej zadanych, zakneblował umierającego i w ten sposób śmierć nastąpiła dopiero w czasie ściągania ciała w worek za schodów.

Po pewnym czasie jednak sprawa zaczęła się wkręcać. Okazało się, że szwagierka Mestorino była obecna przy „pakowaniu” trupa, że nawet współdziałała w umożliwieniu wywiezienia zwłok, wreszcie, że, zwiabiona krzykiem morderowanego, asystowała już przy samej scenie morderstwa.

Wszystko to oznaczało jeszcze obłąkanie, zwiabienie z namiętności. Panna niespodzianka nastąpiła w przeddzień rozpraw sądowych. Panna Charaux wyznała, że ani nigdy nie była kochanką swego szwagra, ani też zamordowany nigdy nie ubiegał się o jej miłość. Całe jej poprzednie opowiadanie było dziełem fantazji. Doradźono jej wystąpienie z tą historią w celu oddzielenia na sentyment opinii publicznej i sądów, przysięgłych dla oceny swego. Obecnie wskutek rady adwokatów, coła swe kłamstwo, obawiając się, że demaskowanie ich w czasie rozpraw może jeszcze bardziej porazić oskarżonego.

Oczywiście, natychmiast nastąpił radykalny zwrot w nastrojach. I w samej rzeczy proces na każdym posiedzeniu w coraz głośniejszych barwach wydymał fakt bestialskiej zbrodni, popełnionej dla rabunku a całą sprawę, obawiając się, że powodem były pieniądze, kłopoty, w jakich znalazł się Mestorino wskutek rozruchnego trybu życia. Co więcej, najzupełniej jasną stała się rola panny Charaux, jako bynajmniej nieprzymuszona i współwinnicy odrzucających zabiegów ze zwiłkami Truphème'a. Stwierdzono również, że role dodatkowych współwinnych tych zabiegów spełniało także kilku z pośredników jubilerskiego magazynu mordercy.

Po całym dramatycznym napięciu procesie skazano Mestorino na dożywotnie ciężkie roboty. Na wszystkie pytania przysięgli odpowiedzieli twierdząc, że przyznali jednak okoliczności łagodzące, wskutek czego niemożliwe było zastosowanie kary śmierci. Fakt przyznania okoliczności łagodzących budził wielkie oburzenie, wyrażające się w ostrych komentarzach prasy paryskiej, której sprzeciwodawcy twierdzą, że Mestorino po wysłuchaniu wyroku opuścił sąd sadowy z miną triumfatora. Przysięgli powoławali się zapewne faktem, że wszystkie zeznania świadków zgodnie stwierdzały, że do chwili morderstwa Mestorino był czysty pod względem moralności osobistej. I w samej rzeczy świadectwom tym nie można było przeciwstawić odnalezienia żadnej plany na przeszłości zbrodniarza mimo, iż przesłuchał też jakiegoś świadka.

Kryminalna sensacja jeszcze nie jest ukończona. Natychmiast po wyroku na Mestorino została aresztowana panna Charaux, która przez cały

czas proces przeciw szwagrowi pozostawała w wolności. Aresztowano także dwóch pracowników magazynu Mestorino o nazwiskach Granier i Pacholsky. Będą sądzeni za ukrywanie trupa zamordowanego, ukrywanie kradzionych klejnotów, oraz kradzież.

Przegląd gospodarczy

KAPITAŁ ZAGRANICZNY A PRZEMYSŁ NAFTOWY

Niedawno odbył się zjazd przedstawicieli przemysłu naftowego, na którym była omawiana sprawa wskrzeszenia karieli, którą przed niespełna

Walka o zbadanie nadzorczych wyborczych

Obrazy sejmowej komisji administracyjnej

Warszawa, 14 czerwca.

W dniu dzisiejszym sejmowa komisja administracyjna przeprowadziła dyskusję nad projektem regulaminu nadzorczej komisji sejmowej do zbadania nadzór wyborczych. Poseł Sosnowski (BB) wyraził zaprzetywanie, że inicjatywa marszałka Sejmu tow. Daszyńskiego nie odnosi rezultatu i dlatego BB nie weźmie udziału w nadzorczej komisji.

Tow. Prądzier sprzeciwiał punkty ustalone na konferencji u marszałka Sejmu tow. Daszyńskiego, stwierdzając, że komisja administracyjna uwzględniła życzenia rządu.

Przewodniczący komisji oświadczył, że jego zdaniem sprawa została załatwiona inaczej, niż to postanowiono na konferencji u marszałka Daszyńskiego, na pytanie jednak tow. Prądziera, czy on właśnie nie dotrzymamy, nie uinął odpowiedzieć.

Wedle projektu regulaminu przedłożonego dzisiaj komisji przez referenta posła dra Pułka (Wyzwolenie) zadaniem nadzorczej komisji jest zbadanie nadzór wyborczych przez władze, urzędy, urzędników i funkcjonariuszy państwowych w okresie przedwyborczym, w czasie wyborów i w czasie ustalenia wyników wyborów.

W szczególności komisja podda zbadaniu i ocenie

Przeciwno terrorowi wyznaniowemu

Interwencja rządu w sprawie listu pasterskiego biskupa Łukomskiego

(Telefonem od korespondenta „Naprzód”)

Warszawa, 14 czerwca.

Minister oświaty dr. Dobrucki nadesłał tow. pos. Czapińskiego odpowiedź na jego interpelację z dnia 22 kwietnia br. w sprawie nadużyć, jakie przez religiję do celów politycznych, a w szczególności w sprawie niechcianej listy pasterskiego biskupa łukomskiego Łukomskiego, grożącego zwrócić karę kościelną za głosowanie na stroniemcu lewicowe.

W odpowiedzi na interpelację tow. Czapińskiego

dwoma laty rozszalał się. Zjazd nie doprowadził do żadnych konkretnych wyników, gdyż przemysłowcy nie chcieli się zgodzić na żądanie dyktando rządowego, „Polimnia”, aby rząd miał wpływ na regulację cen. Z drugiej strony rząd nie wywarł należytego nacisku na przemysłowców naftowych, aby zgodzili się na warunki rządu.

Przemysłowcy jednak nie poruczyli myśli skonsolidowania się i uniemożliwienia konkurencji pomiędzy sobą. W tym celu większe przedsiębiorstwa, zasobniejsze w kapitały, skupiają mniejsze.

Wczoraj pos. tow. Diamand od Związku zawodowych pracowników naftowych w Boryslawie otrzymał następującą depeszę: „W przemyśle naftowym sytuacja rozpaczliwa. Trzy firmy zakupione przez koncern „Premier”. Setki pracowników bez posad. Czternastego wieczorem w „Sokole”, dla zapoznania się z sytuacją. Prosimy tow. warszawską posła o przybycie”.

Tow. Diamand wyjechał do Boryslawia.

nie fakty nadużyć, zawarte we wnioskach poselskich, w aktach przekazanych Sejmowi, na zasadzie artykułu 101 sejmowej ordynacji wyborczej; wreszcie zawarte w protokołach obrad komisji budżetowej i administracyjnej i sprawozdaniach stenograficznych z posiedzeń Sejmów. Nadto zostaną przekazane komisji materiały dotyczące nadzór wyborczych, zakonfirmowane sejmowej komisji administracyjnej przez poszczególnych posłów i senatorów, nadesłane do 20 bm.

Komisja ma prawo przeszukiwania obok innych osób urzędników i funkcjonariuszy państwowych oraz posiada prawo wglądu w akta urzędowe. — W tym celu przewodniczący komisji powiadomił ministra spraw wewnętrznych o miejscu i czasie urzędowania komisji, oraz wskazał, którzy urzędnicy i funkcjonariusze państwowi, w charakterze świadków mają być przesłuchani; wreszcie, jakie akta mają być komisji przedłożone.

Minister spraw wewnętrznych wyda polecenie podwładnym organom, by wszelkie wnioski komisji co do dostarczenia lokali dla celów urzędowych komisji zostały niezwłocznie wykonane.

Komisja będzie urzędowała w permanence bez względu na to, czy Sejm będzie otwarty, czy zamknięty.

Następne posiedzenie komisji odbędzie się jutro w piątek 15 bm.

zo minister Dobrucki wyjądną, że list pasterski ks. Łukomskiego dotyczył wewnętrzno-kościelnego stosunku ordynariusza do diecezjan, wobec czego rząd nie miał tytułu do interwencji. Niemniej, z powodu objawów zanębiania wśród ludności, wywołanego listem pasterskim, celom zapobiegania rozdziałem kom z rzekomo i fakt i e-podjęciej okolicy wczorajszym w Pałacu wntualne jako konsekwencje. Zdaniem ministra Dobruckiego wpłynęło to na złagodzenie (?) za powołanych w liście pasterskim kar kościelnych.

Walka o prezydenturę Stanów

Nowy Jork, 14 czerwca.

Konwent republikański w Kansas City ukończył obrady nad programem partynym. Program nie zawiera żadnych niespodzianek. Nie zawiera on jednak jeszcze punktu co do pomocy dla rolnictwa, co do którego wybuchła ostra walka. Musiano dla tej sprawy wybrać specjalną komisję, która obradowała przez całą noc i wreszcie osłoniła porozumienie nad wnioskiem senatora Boraha, przewidującą podwyższenie cel na artykuły rolne. Użytkownicy jednak tylko za zgodzonym i niewystarczające rozwiązanie programu farmerów, przed którego ostatecznym załatwieniem platforma wyborcza partii republikańskiej nie może być uważana za kompletną.

Walka o program farmerów rozgrywa się w najostrejszej formie między „bossami”. Kół handlowo-przemysłowych a przedstawicielami rolników, którzy w liczbie 16 tysięcy przybyli do Kansas City dla obrady swoich żądań. Przewidywany handel zwiążający program Boraha narodził z prezydentem Coolidge, który już dwukrotnie złożył „veto” przeciw uchwałom Kongresu o akcji po-

inocy dla farmerów. Ci starają się zmusić konwent republikański do przyjęcia programu Boraha, grożą wystąpieniem z partii. Groźby tej przywódcy partii nie traktują jednak poważnie.

Dalsze sukcesy wojsk nacjonalistycznych w Chinach

Londyn, 14 czerwca (PAT). Wojska prowincji Kansu wkroczyły wczoraj do Tientsinu.

Wkrótce potężne na znakach rządowych wywieszono flagi Chin południowych. Komenda nad miastem obaj generał Fu Tsui. Dowódca miasta obawiając się, że przejmowanie władzy od dawnych organów Ciang-Tso-Lina odbędzie się bez zakłóceń porządku. W mieście i w porcie panuje spokój. Jedynie w czasie ustępowania wojsk północnych wystrząsły się grabieżce. Do podniekskiej okolicy wysłał wójtowstwo Fu-Tai-Hu władze angielskie wysłały okręt wojenny, aby zapewnić bezpieczeństwo cudzoziemcom, zamieszkującym te okolice.

Rokowania o gabinet socjalistyczny w Niemczech

Berlin, 14 czerwca. (PAT). Jak donosi „Vossische Zeitung”, przy wyrażeniu zgody na rokowania z partią Hermanna Müllera, tylko partia zospodarcza z zory owładnęła, że nie ma zamiaru wchodzić do koalicyj rządowej. Natomiast rokowania, nawiązane z inną stroną stronnictwa, mają naogl przebieg pomyślny. W dalszym ciągu wzajemnej konferencji pomiędzy 5 przedstawicielami frakcji centrowej i 5 przedstawicielami frakcji socjalistycznej odbędzie się dzisiaj druga takasama konferencja między temi stronnictwami. Poatein podobna konferencja rozocznie rzeczowe rokowania w sprawie utworzenia rządu pomiędzy socjalistami a niemiecką partią ludową. Ta ma z powodu swych postulatów wysuwać na pierwszy plan kwestię wprowadzenia niemieckiej partii rządowej do udziału w rządach w Prusach i kwestie Reichshwehy.

„Vossische Zeitung” sądzi, że w ciągu 3 lub 4 dni zakończona zostanie zasadniczo programowe rokowania pomiędzy stronnictwami. Kwestia osobdy personalnej, która dotychczas stwarzała trudności, tym razem zostanie szybko i pomyślnie załatwiona, a to ze względu, że kandydatury do tek poszczególnych są niemal już bezsporne. Jedyne kwestia obsadzenia ministerstwa rolnictwa nasuwa napowiadające wątpliwości.

PIERWSZE POSIEDZENIE NOWEGO PARLAMENTU

Berlin, 14 czerwca. (PAT). Wczorajsze posiedzenie Reichstagu ograniczyło się do czystej formalności odczytania listy obecnych posłów. Posiedzenie zgalił masyzary wiekiem poseł socjalistyczny Bock, który z trybuny oświadczyl, że ma 52 lata i zapytuje, czy ktoś z obecnych na sal posłów jest starszy od niego. Ponieważ nikt się nie zgłosił, poseł Bock oświadczył, że obecnie przewodniotwo a prasa starzactwa i wysłonił krótkie przemówienie, w którym w imieniu Reichstagu wyraził współczucie rodzinom oraz kaitowiczom kolejeowej pod Norymbergą, a jako naitowicze szanie zadanie nowego Reichstagu mówca wskazał na sprawę polepszenia bytu inwalidów wojennych, wdów, sierot i bezrobotnych oraz konieczność rozpoczęcia walki z koncentrami, wzmagałami się w ostatnich czasach na silie tak, że mogą stać się zagrożeniem dla państwa.

Po przemówieniu posła Bocka odczytano listę obecnych posłów, przy czym okazało się, że na pierwsze posiedzenie przybyło 462 posłów. Po zakomunikowaniu, że do przedziuj zgłoszone zostały na piśmie wnioski w sprawie amnestii, jak również w sprawie akcji pomocy dla tereńow okupowanych, poseł Bock oświadczył, że wyznacz następnego posiedzenia na czwartek godz. 2 pop. Na tem posiedzeniu dokonany zostanie wybór prezidium i załatwienie będą zgłoszone wnioski.

AMBASADOR ANGIELSKI W BERLINIE PRZYBYŁ DO WARSZAWY

Warszawa, 14 czerwca (tel. ul. „Naprzodu”). Wczoraj przybył do Warszawy ambasador angielski w Berlinie p. Robert Lindsay, w odwiedziny do posła angielskiego w Warszawie p. Erika. Ambasador Lindsay był przyjęty dzisiaj przez premiera marszałka Piłsudskiego, poczem złożył wizytę sercową wybitnych osobistości politycznych.

Zbliżając popołudniowo pisma sanacyjne polecając pohotywać p. Lindsay w Warszawie osobne artykuły, przywiązując do tej wizyty poważne znaczenie polityczne.

WYBORY DO RADY ADMINISTRACYJNEJ MIĘDZYNARODOWEGO BIURA PRACY

Genewa, 14 czerwca. (PAT). Międzynarodowa konferencja pracy, po przeprowadzeniu dyskusji nad sprawozdaniem poczem dyrektora międzynarodowego Biura pracy, przystąpiła do wyboru nowych władz. Do nowej Rady administracyjnej zostały wybrani przedstawiciele praoodawców i pracowników z niewielkimi zmianami w stosunku do składu posiedszego Biura pracy. Ze strony francuskiej, jako przedstawiciel państwa francuskiego, jako przedstawiciel państwa niemieckiego, p. Vogel z Chemnitz, zaś ze strony pracowników tow. Herman Müller. W miejsce Holendra tow. Oudegasta wszedł Belg tow. Mertens. Z 12 przedstawicieli wszedł, według składu 8 mandatów obejmują przedstawiciele państw o silnie rozwiniętym przemysle. Mandaty przedstawicieli rządów Polski, Hiszpanji i Argentyny zostały zatwierdzone na sesjęję przyszłego lata, zaś przedstawiciel Szwecji został nanowo wybrany do Rady. Przed dwoma laty zostało uchwalone rozszerzenie Rady nadzorczej o nowych 12 członków do 36 jednokrotnie nie zostało ono wprowadzone jeszcze w życie, gdyż uchwała powyższa musi być zatwierdzona przez wszystkie 43 państwa biorące udział w konferencji. Brak jeszcze zgody kilku państw.

PROCES TECHNIKÓW NIEMIECKICH W MOSKWI

Moskwa, 14 czerwca. (PAT). W wczorajszym rozprawie trybunał rozpoczął badanie monara firmy Knapa Badstiebera, który oświadczył, że maszyny Knapa, przysyłane do kopalń rosyjskich, były podrzędnej gatunku, pracowały źle oraz iż nie zapewniła ich przycięcia on sam, postępując zgodnie ze wskazówkami młynszera Seebolda, ofiarowal oskarżeniem Gawurienkę i Miaszowa, pozwolili na to, że Knapa Badstieber potwierdził następnie, iż w jednej z kopali podał prosił, że oskarżenie było nieprawdą, że w tym czasie, kiedy oskarżenie było nieprawdą, że Knapa Badstieber stwierdził, iż słyszał jak inżynierowie Koester i Seebold prowadzili rozmowę o konieczności przysyłania dostawy maszyn, celem umożliwienia wykrycia szubolizmu. Oskarżenie potwierdził, że w tym czasie, kiedy oskarżenie było nieprawdą, że Knapa Badstieber stwierdził, iż słyszał jak inżynierowie Koester i Seebold prowadzili rozmowę o konieczności przysyłania dostawy maszyn, celem umożliwienia wykrycia szubolizmu. Oskarżenie potwierdził, że w tym czasie, kiedy oskarżenie było nieprawdą, że Knapa Badstieber stwierdził, iż słyszał jak inżynierowie Koester i Seebold prowadzili rozmowę o konieczności przysyłania dostawy maszyn, celem umożliwienia wykrycia szubolizmu.

Związki i zgromadzenia

KONFERENCJA ZARZĄDÓW ORGANIZACJI ZAWODOWYCH WRAZ Z OKR odbędzie się w piątek 15 m. o godz. 7 wieczór w sal Donu rob. ul. Dunajewskiego 5. Obecność wszystkich konieczna.

KURS REFERENTÓW URZĄDOWYCH PRZETUR W KRAKOWIE. Na zakończenie kursu referentów, odbędzie się w piątek 15 m. odczyt tow. red. W. Wolnosta pod tytułem „Rzeczka polityka PPS”, poczem przemówi przez TUR tow. Korolowiec i tow. Ringelheim. Początek o godzinie 7:30 wieczorem w sekretariacie Rady wojewódzkiej —

W piątek przy ul. Dunajewskiego 5. HACZNOŚĆ KOMITETU PARTYYN PPS. Komitet Partyyn organizuje zgromadzenie w „Unia kobiet”, a prawnie referentów z Krakowa zjednoczą w ciągu dnia zbliżającego zgłosić zamiarowi do Sekretariatu Rady Wojewódzkiej. W przeciwnym razie Rada Wojewódzkiej nie wyda legatle referenta.

POSIEDZENIE ZARZĄDU ODDZIAŁU MURARZY odbędzie się w piątek 15 m. o godz. 5:30 na III p. Obecność wszystkich bezwarunkowo konieczna.

HACZNOŚĆ BLACHARZE MONTERZY. Zarządzenie odbędzie się w sobotę 16 m. o godzinie 6 wieczorem w sal Donu Robotniczego, przy ul. Dunajewskiego 5. II piarno.

Zarząd Metalowców — grupa L.

Jak wydarzyła się katastrofa z „Italią”

W jednej ze swych relacji radiowych podaje generał Noble następujący opis katastrofy „Itali”: Dnia 25 maja o godzinie 10:30 leciała „Itali” regularnie w wysokości 500 metrów. Nagle sterowiec stał się nieczuły i zaczął gwałtownie spadać. Nie dalo się zatrzymać, że ta katastrofa nie po upływie dwóch minut sterowiec spadł na dół. Łódki i górną część sterowca rozbiły się, balon zaś został przez wiatr uniesiony w kierunku wschodnim. Pod szczytami na lodzie zmiatały żywych wężów, które znajdowały się w łódkach, tak że cały przechowywany w nich materiał, Noble dodaje, że w chwili po katastrofie zalała wodą jednokrotny okrzyk: Niech Noble dale! — wyraził się Martiano i Zappi z wyspy Poni w towarzyszytwa profesora szwedzkiego Malmgrensa, zaproszeni w środki żywności, w kierunku przylądka północnego. Lekcyli oni, że dzieńnie beda zchili około 10 kilometrów. W towarzyszytwa Noblego pozostali: prof. Belunek (Czech), porucznik Vlahier, inżynier Troian, technik Zecora i radnik Krasnowski. W drodze z przylądka, na 3 miesiące. Ze zranionych podlega katastrofy jeden ma się lepiej, drugi ze złamaniem kołanem bedzie jeszcze dłużej czas chorował.

Moskwa, 14 czerwca. (PAT). Lamacz lodow „Malygin” z aeroplanem na pokładzie opuścił Archangielsk, udając się w kierunku Spitzbergu. Najbliższymi lamiczami, lecącymi na szwedzie Krasnowski („Światogor”) odpłyne w tym samym kierunku dzia wieczorem.

Ośro, 14 czerwca. Wedle doniesienia z Klingebay na wyspie Hopen kolo Spitzbergu, w odległości około 450 km. na polsanie od miejsca rozdzienia się „Itali” ma być urządzona podstawa dla wypraw ratunkowych. Od gen. Noble mienia nowych wiadomości. Utrwala się pogląd, że Noble podlega katastrofy został rannym.

BEZADZIEJNE POŁOZENIE

Wiedni, 14 czerwca. „Mittag-Zig” donosi z Oslo, że miejsce, w którym obecnie znajduje się zala „Itali” jest o wiele bardziej niebezpieczne niż z początku przypuszczano. Noble oraz jego towarzysze są bardzo skąpo wyposażeni, a wprawdzie ze znacznego nie zdolali ze statku uratować. Proviant ich składa się wyłącznie z preparatów hiszpańskich. Posiadają oni tylko 2 worki do spania, 3 kocy i namiot. Z Klingebay donosi, że przez cały czas dzieł wiozłszy nie otrzymano żadnej pomocy Eskrowe od Noblego.

NA RATUNEK

Sztockholm, 14 czerwca. (PAT). Parowiec „Tamara” wiozący dużą część ekspedycji szwedzkiej, wysłanej na pomoc gen. Noble oraz trzy samoloty przybyły do Norwegii. Parowiec zainstalował wielką ilość benzoln, jedynego materiału palnego.

który nadało się do użytku na poleżnym hydroplanie Uppland, idącym się na rozkaz rządu w dniu dzisiejszym bezpośrednio na Spitzberg, gdzie ma przybyć i odbędzie. Parowiec „Quasi”, silony żmć częścią ekspedycji, dotarł do północnych krańców Norwegii. Przysylcie ich parowców do Spitzbergu oczekiwane jest w niedziele.

Budżet w Senacie

KONFERENCJA PRZEWODNICZĄCYCH KLUBÓW SENACKICH

Warszawa, 14 czerwca. (tel. ul. „Naprzodu”). W dniu dzisiejszym pod przewodnictwem marszałka Senatu prof. Szymulskiego odbyło się posiedzenie przewodniczących klubów senackich, dla omówienia terminów obrad Senatu nad budżetem. To dyskusji postawiono, że pierwsze posiedzenie Senatu, który rozprawy budżetu odbędzie się 20 m. Posiedzenia budżetowe Senatu beda trwały do 26 m. włącznie. Posiedzenia beda trwały po 8 godzin dziennie. Na ogólną szeregowałą dyskusję budżetową przeznaczono 30 godzin, nie wliczając to do przewodniotw referentów i przedstawicieli rządu.

Następnie omawiano wniosek uw. sen. Posnera w sprawie podkomisji emerytalnej. Zgodzono się na wybór podkomisji z tem, że wjeżd do niej specjalist od spraw emerytalnych ze wszystkich klubów.

Z kolei załatwiono drugi wniosek tow. Posnera w sprawie kasy pogrzebowej i emerytalnej członków Sejmu i Senatu. Opracowanie statutu kasy powierzono tow. Posnerowi, senatorowi k. Albrechtowi (CH) i senatorowi Romanowi (DP).

Następnie do konfliktu rozbiudowy anachu Senat wybrano senatorów: Körnera (kolo żydowski), Januszkowskiego (Wyzwolenie) i Bonuszewskiego (HB).

TELEGRAMY

—o—

RADA MINISTROW

Warszawa, 14 czerwca. (tel. ul. „Naprzodu”). Jutro w południe odbędzie się posiedzenie Rady ministrów pod przewodnictwem p. wiceprezera Bartla.

O POMOC DLA BEZROBOTNYCH PRACOWNIKÓW UMYŚLOWYCH

Warszawa, 14 czerwca. (tel. ul. „Naprzodu”). Centralna organizacja pracowników umysłowych złożyła ministrowi pracy memoriał, w którym domaga się zróżniczenia porównadnie wysokości zasiłków dla bezrobotnych pracowników umysłowych, stwierdzając, że bezrobotni wśród pracowników umysłowych wcale się nie zmniejsza.

